

UZASADNIENIE

J. P. został oskarżony o to, że w bliżej nieokreślonym czasie jednak nie później niż do dnia 21 stycznia 2013 roku do godziny 14.40 na ulicy (...) w J., wspólnie i w porozumieniu z M. P. dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez wykorzystanie wprowadzonego przed urządzeniem pomiarowym dodatkowego obwodu zasilającego urządzenia elektryczne w budynku czym spowodował straty o łącznej wartości 18.276 złotych na szkodę (...) S.A. Rejon Energetyczny K., tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 i 5 k.k.

M. P. została oskarżona o to, że w bliżej nieokreślonym czasie jednak nie później niż do dnia 21 stycznia 2013 roku do godziny 14.40 na ulicy (...) w J., wspólnie i w porozumieniu z J. P. dokonała kradzieży energii elektrycznej poprzez wykorzystanie wprowadzonego przed urządzeniem pomiarowym dodatkowego obwodu zasilającego urządzenia elektryczne w budynku czym spowodował straty o łącznej wartości 18.276 złotych na szkodę (...) S.A. Rejon Energetyczny K., tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 i 5 k.k.

Na podstawie ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. i M. P. w okresie przypadającym od listopada 2011 roku do 21 stycznia 2013 roku zamieszkiwali w J., przy ulicy (...). W nieustalonym dniu listopada 2011 roku ze względu na trudną sytuację materialną małżonków P., wykonane zostało w ich mieszkaniu nielegalne podłączenie obwodu energii elektrycznej z pominięciem urządzenia pomiarowego, które umożliwiało korzystanie z urządzeń elektrycznych z całkowitym pominięciem układu pomiarowego. Małżonkowie P. korzystali z tego podłączenia we wskazanym powyżej okresie w nieustalonych dniach, posiadając jednocześnie podpisaną umowę na dostarczanie energii elektrycznej przez (...) S.A. w L. Oddział (...) i opłacając z tego tytułu rachunki. W dniu 21 stycznia 2013 roku funkcjonariusz policji w osobach J. Ż. wraz z pracownikami (...) K. G. i M. I. udali się do mieszkania przy ulicy (...) w J.. Na miejscu ustalono, iż pod adresem tym zamieszkuje J. P. wraz z żoną M. P.. W trakcie prowadzonej kontroli działały urządzenia elektryczne, zasilane z dodatkowego obwodu elektrycznego, wyprowadzonego przed urządzeniem pomiarowym; ustalono, że korzystanie z tego podłączenia powoduje, że urządzenie pomiarowe nie wykazuje zużycia energii elektrycznej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków K. G. (k. 8v), J. Ż. (k. 18v), oraz na podstawie dokumentów: protokół oględzin (k. 2-3), protokół kontroli numer (...) (k. 9), informacja z (...) (k. 10-13, 19-22), zdjęć (k. 14-17), wyjaśnień oskarżonego J. P. (k. 27v, 44, 177v), wyjaśnień oskarżonej M. P. (k. 39, 177v).

Oskarżony J. P. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że kradzieże energii miały miejsce tak jak opisane w zarzucie aktu oskarżenia, dodatkowego przewodu zasilającego używali krótko, niezbyt często, obejście zostało wykonane w listopadzie 2011 roku. Potwierdził również wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym, w których przyznał się do zarzucanego czynu i złożył oświadczenie o chęci dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej.

Oskarżona M. P. przyznała się do zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień, wskazując, iż potwierdza wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym, w których również przyznała się do zarzucanego czynu, odmówiła składania wyjaśnień oraz wyraziła chęć dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej, jak również wskazała, że wiedziała, że zrobione jest obejście licznika energii elektrycznej.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych w jakim przyznali się do zarzucanych im czynów, jak również w zakresie wyjaśnień oskarżonego J. P. w zakresie, w jakim wskazał na okoliczności kradzieży energii elektrycznej, czas wykonania dodatkowego obwodu elektrycznego jak i świadomość korzystania ze skradzionej energii elektrycznej. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej M. P. w zakresie w jakim wskazała, że miała świadomość wykonanego obejścia licznika elektrycznego.

Wyjaśnienia oskarżonych korespondują z zeznaniami świadków G. i Ż., jak również z protokołem oględzin, zdjęciami, protokołem kontroli, są jasne, spójne, nie ma w nich wewnętrznych sprzeczności.

Oskarżony J. P. nie był karany (informacja o osobie z K. k. 108).

Oskarżona M. P. nie była karana (informacja o osobie z K. k. 109).

Sąd zważył, co następuje.

Zachowanie oskarżonych J. i M. P. wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 278 § 1 i 5 k.k.

Zgodnie z art. 278 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie z art. 278 § 5 k.k. przepisy § 1, 3 i 4 art. 278 k.k. stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie na podstawie ujawnionego materiału dowodowego w postaci zeznań J. Ż. i K. G. oraz na podstawie dokumentów: protokołu oględzin (k. 2-3), protokołu kontroli numer (...) (k. 9), informacji z (...) (k. 10-13, 19-22), zdjęć (k. 14-17), jak i wyjaśnień samych oskarżonych pozwala na ustalenie, że oskarżeni w niniejszej sprawie w okresie przypadającym od nieustalonego dnia listopada 2011 roku do dnia 21 stycznia 2013 roku do godziny 14.40 na ulicy (...) w J., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży energii elektrycznej poprzez wykorzystanie wprowadzonego przed urządzeniem pomiarowym dodatkowego obwodu zasilającego urządzenia elektryczne w budynku, w wyniku czego energia elektryczna czerpana za pośrednictwem tego obwodu nie podlegała zmierzeniu przez urządzenie pomiarowe, przy czym wartość skradzionej energii elektrycznej była nie mniejsza niż 1 (jeden) złoty, na szkodę (...) S.A. w L. Oddział (...).

Sąd ustalił, iż przestępstwo zostało dokonane na szkodę (...) S.A. w L. Oddział (...), który to jest spółką grupy (...) zajmującą się dystrybucją energii, a która to struktura przejęła prawa i obowiązki (...) S.A. Rejon Energetyczny K. i jest dostawcą energii do oskarżonych; nadto z zeznań świadka G. jak i z dokumentów wystawionych przez (...) S.A. w L. (k. 10-13, 19-21, 117-119, 133-134, 139) wynika, iż wskazywana kwota wartości skradzionej energii elektrycznej 18.276 złotych nie jest wartością rzeczywiście skradzionej energii elektrycznej, a jest to kwota kary umownej wynikającej z taryfikatora (...) S.A., ustalonego w oparciu o art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy prawo energetyczne, jaka naliczana jest w przypadku stwierdzenia nielegalnego poboru prądu przez odbiorcę, który posiadał podpisaną umowę z dystrybutorem; jak wskazał świadek G., w przypadku stwierdzenia nielegalnego poboru obliczana jest potencjalna ilość skradzionej energii na podstawie zastanych w lokalu urządzeń elektrycznych i obliczana średnia ilość i wartość zużytej energii, do dwóch lat przed dniem ujawnienia kradzieży energii. Jeżeli wyliczona kwota przekracza kwotę naliczaną z cennika, wtedy przyjmowana jest kwota z cennika. Z założenia jest to wyliczenie hipotetyczne, oparte na założeniach teoretycznych, w związku z czym rzeczywista ilość i wartość skradzionej energii nie jest ustalana i nie jest znana.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie jest możliwe ustalenie realnej wartości skradzionej przez oskarżonych energii elektrycznej, ze względu na możliwości zmiany w ilości i rodzaju użytkowanych odbiorników energii elektrycznej przez oskarżonych i brak możliwości rzeczywistych ustaleń w tym zakresie, jak również brak możliwości ustalenia, jak często i w jaki sposób, poprzez użycie jakich urządzeń elektrycznych, energia elektryczna była przez oskarżonych kradziona; Sąd miał również na względzie, że wyliczana średnia wartość nie bierze pod uwagę również okoliczności związanych z niekorzystaniem przez oskarżonych z lokalu.

Bez wątplenia można przyjmować, iż kwota ta opiewa na co najmniej 1 złotych, gdyż jak wynika z zeznań świadków Ż. i G. oraz z samych wyjaśnień oskarżonych, jak i ze zdjęć sporządzonych w trakcie ujawnienia kradzieży energii, w chwili ujawnienia kradzieży włączone było oświetlenie w mieszkaniu i urządzenia elektryczne, zatem dokonywany był pobór energii elektrycznej.

Z tych względów Sąd dokonał zmiany opisu czynu z art. 278 § 1 i 5 k.k. przypisanych oskarżonym, mając na względzie, że okres przypisany przez Sąd opiera się na wyjaśnieniach oskarżonego P., a nie sposób przyjąć, iż osoby te wskazują okres w jakim mieliby czerpać nielegalnie energię elektryczną tylko w celu skierowania przeciwko nim m odpowiedzialności karnej.

Z powyższych względów, w zakresie materiału dowodowego dotyczącego ustalenia okresu w jakim dokonywana była kradzież energii elektrycznej przez oskarżonych, jej ilości i wartości, Sąd nie uwzględnił wskazywanej w zarzucie aktu oskarżenia wartości skradzionej energii elektrycznej, uznając, iż w postępowaniu karnym nie jest możliwe inne ustalenie niż przyjęte przez Sąd, natomiast kwestie dotyczące dochodzenia od oskarżonego zapłaty kwot wynikających z cennika pokrzywdzonego pozostają poza niniejszym postępowaniem i mogą być dochodzone w stosownym postępowaniu dla tego typu roszczeń. Na marginesie należy wskazać, iż pokrzywdzony dochodzi od oskarżonego J. P. kwoty 18.276 złotych w postępowaniu cywilnym (kopia akt I C 188/15 k. 137-176), gdzie w dniu 26 października 2015 roku zapadł wyrok zasądający tę kwotę od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (na marginesie należy dodać, że postępowanie to dotyczyło oskarżonego, jako że to on jest stroną umowy na dostawę energii elektrycznej przez (...)).

Ustalony na podstawie wiarygodnego materiału dowodowego ujawnionego w sprawie stan faktyczny w sprawie jest jednoznaczny i nie budzi wątpliwości i pozwala na ustalenie, że oskarżeni dopuścili się przypisanego im czynów z art. 278 § 1 i 5 k.k.

Sąd uznał za wiarygodne i niebudzące wątpliwości zeznania świadków J. Ż. i K. G., mając na względzie, że są one jasne, spójne, logiczne, adekwatne do udziału świadków w zdarzeniu, świadkowie podają okoliczności jakich nie pamiętają, ich zeznania korespondują ze sobą, w związku z czym Sąd nie znalazł elementów umniejszających wiarygodność ich zeznań i dał im wiarę.

Ponadto Sąd uznał za wiarygodne dokumenty ujawnione w niniejszej sprawie, gdyż ich prawdziwość oraz treść nie budzą wątpliwości.

Zgodnie z art. 9 § 1 k.k. czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonych wskazuje, iż w niniejszej sprawie oskarżeni chcieli dokonać zaboru energii elektrycznej w celu przywłaszczenia, na co wskazuje ich zachowanie polegające na korzystaniu z urządzeń elektrycznych w trakcie przeprowadzonych kontroli, jak również same wyjaśnienia oskarżonych wskazujące na świadomość bezprawnego korzystania z zasilania w energię elektryczną i jego sposób.

W związku z powyższym Sąd uznał winę oskarżonych za udowodnioną za przypisane im czyn i nie budzącą wątpliwości i przypisał im umyślne popełnienie tych czynów.

Zgodnie z przepisem art. 4 § 1 k.k. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 72 § 1 k.k. obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku orzeczenie obowiązków okresu próby było fakultatywne, zaś od dnia 1 lipca 2015 roku w przypadku gdy nie zostanie orzeczony środek karny orzeczenia powyższych obowiązków jest obligatoryjne. W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że w przypadku oskarżonych zasadnym było zastosowanie przepisów ustawy karnej w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, jako względniejszych dla oskarżonych, mając na względzie, że nie orzekał wobec oskarżonych obowiązków w okresie próby.

Przy wyborze kary i jej wymiarze Sąd kierował się dyrektywą art. 53 § 1 i 2 k.k., odnosząc ją w szczególności do stopnia winy oskarżonych, społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć. Sąd wymierzając karę oskarżonym uwzględnił również motywację i sposób zachowania

się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawców, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Sąd wziął również pod uwagę, że oskarżeni nie są osobami karanymi, dojrzałymi życiowo, dopuszczając się czynu kierowali się chęcią poprawienia swojej trudnej sytuacji materialnej wynikającej z fiaska prowadzonej uprzednio działalności gospodarczej, a poza zdarzeniem będącym przedmiotem postępowania przestrzegają porządku prawnego. Sąd miał również na względzie, że czyn był popełniony w okresie od listopada 2011 roku do dnia 21 stycznia 2013 roku, a w okresie jaki upłynął od popełnienia czynu do czasu wyrokowania oskarżeni przestrzegają porządku prawnego.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonych cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Sąd miał na względzie, że oskarżeni naruszyli jedną z podstawowych zasad współżycia społecznego popełniając przestępstwo przeciwko mieniu, dokonując kradzieży mienia w postaci energii elektrycznej. Sąd miał na względzie, iż oskarżeni dopuścili się kradzieży w sposób umyślny, wiedzieli, jakie znaczenie ma ich zachowanie. Sąd wymierzając karę miał również na względzie wartość skradzionego mienia i okres w jakim czyn został popełniony.

Przy wyborze kary dla oskarżonych i jej wymiarze za czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k. opierając wymiar kary na art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., Sąd kierował się dyrektywą art. 53 k.k., odnosząc ją w szczególności do stopnia winy oskarżonych, społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć. Sąd wymierzając karę oskarżonym uwzględnił również motywację i sposób zachowania się sprawców, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Sąd miał również na względzie wartość skradzionej energii i toczące się w zakresie zapłaty za skradzioną energię postępowanie cywilne. Sąd mając na względzie dyrektywę wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonym karę po sześć miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę w takim wymiarze i w takiej postaci Sąd miał również na względzie, że oskarżeni nie byli karani. Sąd mając na względzie dyrektywę wymiaru kary określone w art. 53 § 1 k.k. uznał, iż okoliczności niniejszej sprawy, w szczególności właściwości i warunki osobiste oskarżonych oraz ich sposób życia wskazują, że kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do winy oskarżonych oraz spełni cele zapobiegawcze, wychowawcze i w zakresie społecznego oddziaływania. Sąd uznał jednocześnie, iż orzeczona kara odniesie wobec oskarżonych pozytywny skutek i będą oni w przyszłości przestrzegali porządku prawnego.

Ponadto Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a orzeczenie wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia wobec nich celów kary, w szczególności Sąd stwierdził, iż będzie ona wystarczająca dla zapobieżenia powrotowi przez oskarżonych do przestępstwa. Z tego też względu Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres dwóch lat, uznając, iż jest to okres odpowiedni i wystarczający do odniesienia w stosunku do oskarżonych pozytywnych efektów wychowawczych kary.

Mając na względzie obecną sytuację majątkową oskarżonych ustaloną na podstawie wywiadów kuratora, oświadczeń oskarżonych i informacji uzyskanej z systemu informatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w art. 213 § 1a k.p.k., jak również toczące się postępowanie cywilne pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym o zapłatę, Sąd uznał, iż nie jest zasadne orzekanie wobec oskarżonych grzywny nawet w minimalnym rozmiarze 10 stawek dziennych, o co wnosił oskarżyciel publiczny, jako że biorąc pod uwagę okoliczności czynu jak również postawę i warunki osobiste oskarżonych, orzekanie grzywny w niniejszej sprawie nie jest uzasadnione potrzebami prewencji ogólnej i szczególnej.

Na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora, mając na względzie wychowawczy charakter tego środka oraz wynikający z tego wgląd w sytuację oskarżonych w okresie próby w zakresie przestrzegania przez nich porządku prawnego.

W ocenie Sądu wymierzona kara uwzględnia całokształt informacji powziętych o oskarżonych i ich czynie przez Sąd i została wymierzona w oparciu o dyrektywę wymiaru kary wymienione w art. 53 § 1 i 2 k.k.

W zakresie kosztów sądowych Sąd, mając na uwadze sytuację majątkową i rodzinną oskarżonych na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił ich od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa, uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla oskarżonych

zbyt uciążliwe ze względu na obecną sytuację zawodową i rodzinną, gdzie oskarżony nie posiada stałych dochodów i pracuje na podstawie umowy cywilnoprawnej z dochodem około 2000 złotych miesięcznie, oskarżona jest emerytką ze świadczeniem 1200 złotych miesięcznie, nadto posiadają liczne zobowiązania cywilnoprawne, których regulowanie pozostawia im niewielką kwotę na potrzeby niezbędnego utrzymania.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak sentencji.